

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 4C/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813223800
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Chmelanová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3813223800.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Ľubicou Chmelanovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., A. XXXX/XX, občan SR, zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.153,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130 žalobou podanou dňa 19.7.2013 na Okresnom súde Partizánske žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie 1.153,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 29.10.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V žalobe tvrdil, že dňa 14.9.2009 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 7060978, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.860 eur. Pôžičku mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 33,14 eur. Žalovaný uhradil sumu 301,57 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 20.10.2010 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

2. Pôvodný žalobca na svoje skutkové tvrdenia označil a predložil tieto dôkazy: Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 14.9.2009, Všeobecné obchodné podmienky, predžalobná upomienka zo dňa 20.10.2010, doručenka, prehľad splátok a úhrad.

3. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu postúpením zo dňa 1.10.2013.

4. Do tohto konania dňa 7.8.2013 vstúpil na strane žalovaného vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom. Tunajší súd o návrhu žalobcu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodol uznesením č.k. 4C/15/2015-80 zo dňa 7.4.2016 tak, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na strane žalovaného pripúšťa. Súd (pôvodne) konal s touto právnickou osobou aj po 1.7.2016, t.j. po účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) s poukazom na § 470 ods. 2 CSP prvá veta, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a to s prihliadnutím aj na uznesenie tunajšieho súdu v tejto veci č.k. 4C/15/2015-80 zo dňa 7.4.2016.

5. Uznesením č. k. 7Ro/473/2013-33 zo dňa 26.6.2014 (pred prevodom spisu do registra C) tunajší súd pripustil zámenu účastníkov konania tak, aby namiesto doterajšieho navrhovateľa - Consumer Finance Holding a.s. vstúpil nový navrhovateľ - EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803.

6. Žalovaný zastúpený splnomocneným zástupcom - advokátom vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.3.2015 poukázal na to, že v tomto prípade ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ, že predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g),i),j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (dátum konečnej splatnosti musí byť uvedený konkrétnym dátumom), výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (takéto údaje v predmetnej zmluve nie sú), RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (údaj o RPMN je v predmetnej zmluve uvedený nesprávne). V prípade, že predmetná zmluva tieto údaje neobsahuje, s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, ale tento údaj považuje za nesprávny, neurčitý, uvedený v neprospech spotrebiteľa, keďže je uvedený v rovnakej výške ako ročná úroková sadzba, t.j. vo výške 31,60 %. Za čerpaný úver sa považuje len suma 1.000 eur a pokiaľ žalovaný uhradil 301,57 eur, potom žalobca žiada priznať sumu 455,53 eur bez právneho titulu. Žalobca má platný právny titul iba na zaplatenie neuhradenej časti poskytnutého úveru v sume 698,43 eur. Žalovaný tiež poukázal aj na formálnu nedostupnosť predmetnej zmluvy spôsobenú drobným len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanému. Zmluva s takýmito nedostatkami predstavuje nekalú praktiku v zmysle Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 a v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V časti 455,53 eur navrhol žalobu zamietnuť.

7. V doplňujúcom písomnom vyjadrení zo dňa 17.9.2015 žalovaný zaujal názor, že zosplatenie úveru dňa 20.10.2010 je potrebné posúdiť ako odstúpenie od zmluvy v zmysle § 48 OZ, a nie ako vypovedanie zmluvy. Ak list zo dňa 20.10.2010 bol doručený žalovanému dňa 25.10.2010, žalobca platne odstúpil od predmetnej zmluvy o pôžičke a nasledujúcim dňom, t.j. 26.10.2010 začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá uplynula 26.10.2012. Žaloba bola podaná na súd dňa 19.7.2013, teda oneskorene. Poukázal na § 582 OZ, v ktorom je upravená možnosť výpovede zo zmluvy uzavretej len na dobu neurčitú. Predmetná zmluva nie je takouto zmluvou, keď jej ukončenie je stanovené presným počtom splátok. S poukazom na § 48 OZ, na § 457 OZ a § 107 ods. 1 OZ žalovaný vzniesol námietku premlčania a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

8. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval vyjadrením zo dňa 9.5.2016, v ktorom uviedol, že aplikácia Občianskeho zákonníka sa nemôže vzťahovať na posudzovanie premlčania, pretože predmetná zmluva je absolútnym obchodom, a teda bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy, je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka. Podľa neho medzi predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. S poukazom na §§ 344, 349 ods. 1, 387 ods.1, 394 ods. 1 a 397 ObZ pri odstúpení od úverovej zmluvy dochádza k zániku záväzku ex nunc, pričom premlčacia doba pre práva, ktoré vznikajú v dôsledku odstúpenia od zmluvy, plynie odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil. Aj v prípade, ak by postupca od úverovej zmluvy odstúpil (čo v danom prípade nenastalo), nemohol by sa nárok žalobcu posudzovať z titulu bezdôvodného obohatenia. Na premlčanie takéhoto nároku sa vzťahuje § 394 ods. 1 ObZ v spojení s § 397 ObZ.

9. Podľa žalobcu predmetná zmluva bola uzatvorená platne. Predžalobnou upomienkou nastalo predčasné zosplatenie predmetnej pôžičky v zmysle čl. 13 VOP. Ak sa v tomto článku uvádza výpoveď, tak ide o vypovedanie zmluvy s tým, že žalobca požadoval na základe predžalobnej upomienky zaplatenie celého dlhu. Ak by sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného o chýbajúcich podstatných náležitostiach predmetnej zmluvy, potom poukazuje na to, že žalovaný neuhradil celkom ani reálne poskytnuté plnenie.

10. Žalovaný nad rámec vyššie uvedených jeho vyjadrení poukázal na to, že ani žalobca nerozporuje, že by predmetná pôžička bola poskytnutá pre výkon zamestnania, podnikania žalovaného. Podľa žalovaného je predmetná zmluva absolútne neplatná z dôvodu absencie jej obligatórnej písomnej formy. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalovaný vypíňal okrem iného aj bod V. zmluvy, t.j. Údaje o požadovanej pôžičke dňa 8.9.2009. Právny predchodca žalobcu vypíňal bod VII. zmluvy - Údaje o schválenej výške pôžičky až dňa 14.9.2009. Zo strany právneho predchodcu žalobcu tak došlo pri prijímaní návrhu

žalovaného k značným doplnkom oproti návrhu žalovaného. Tieto doplnky treba považovať za nový návrh zo strany právneho predchodcu žalobcu, pričom však k písomnej akceptácii tohto nového návrhu zo strany žalovaného nedošlo. Žalovaný v bode V. označil požadovanú výšku pôžičky 1.000 eur so splatnosťou 60 mesiacov, právny predchodca žalobcu však v bode VII. doplnil ďalšie podstatné údaje týkajúce sa napr. výšky splátky, ročnej úrokovej sadzby, RPMN, a pod. Žalovaný poukázal tiež na neurčitost' v údají o výške poskytnutej pôžičky, keď na jednej strane je v zmluve uvedená „schválená výška pôžičky“ v sume 1.000 eur a na druhej strane sa v zmluve uvádza, že „celková suma pôžičky“ je 1.860 eur. V prípade, že by súd považoval predmetnú zmluvu za platnú, a súd by úkon právneho predchodcu žalobcu nepovažoval za odstúpenie od zmluvy, ale za zosplatenie úveru, potom je potrebné pri spotrebiteľských právnych vzťahoch rešpektovať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pri zosplatení úveru dňa 20.10.2010 by tak premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20.6.2010, t.j. splátky, s ktorou by bol žalovaný tri mesiace v omeškaní ku dňu zosplatenia. Žalovaný uzavrel, že úkon právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.10.2010 je potrebné posúdiť ako odstúpenie od zmluvy v zmysle § 48 OZ. Do sféry žalovaného sa predmetný úkon dostal dňa 25.10.2010, a teda nasledujúcim dňom po tomto dni začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 26.10.2012, teda pred podaním žaloby, keď žaloba bola na súd podaná dňa 19.7.2013. Predmetná zmluva je absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ pre absenciu obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak spotrebiteľovi nie je v čase podpisu z textu zmluvy o úvere jednoznačne zrejmé, v akej výške mu bude úver poskytnutý a dozvie sa o nej fakticky až po prijatí peňažných prostriedkov na účet, tak zmluvu o úvere nemožno považovať za platne dojednanú. Nárok žalobcu je potrebné kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa podľa § 107 ods. 1 OZ premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Premlčacia doba začala plynúť nasledujúcim dňom po dni, kedy sa žalovaný bezdôvodne obohatil, t.j. nasledujúcim dňom po obdržaní peňažných prostriedkov od právneho predchodcu žalobcu. Premlčacia doba by tak uplynula v roku 2011, pričom žaloba bola podaná až 19.7.2013. Žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť (viď písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 21.6.2016).

11. Žalobca na ostatné vyjadrenie žalovaného reagoval písomným podaním zo dňa 19.7.2016 tak, že žalobca akceptoval návrh žalovaného na poskytnutie pôžičky vo výške 1.000 eur v lehote splatnosti 60 mesiacov. Žalovaný najskôr zaslal žalobcovi žiadosť o poskytnutie pôžičky spolu s návrhom na poskytnutie pôžičky vo výške 1.000 eur v lehote splatnosti 60 mesiacov, žalobca jeho návrh akceptoval podpisom dňa 14.9.2009 a žalobcom podpísanú zmluvu zaslal žalovanému, ktorý takto uzavretú zmluvu nijako nerozporoval. Doplnil, že bod. VI. predmetnej zmluvy obsahuje všetky náležitosti namietané žalovaným - výšku poskytnutej pôžičky, konečnú splatnosť a RPMN. Poukázal na bod 6.2. VOP, podľa ktorého, pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa 6.3 VOP v jednotlivých Splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a Poplatok za poskytnutie pôžičky. Informáciu o termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov obsahujú tieto body VOP. Žalobca poukázal tiež na prehlásenie žalovaného v bode XI. zmluvy, že si zmluvu vrátane jej súčastí, ktoré tvoria VOP, riadne prečítal a že bola uzatvorená vážne, je výrazom jeho vôle, jej obsahu riadne porozumel a na dôkaz týchto tvrdení zmluvu podpísal. Nárok žalobcu nie je premlčaný, keď právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.10.2010 Predžalobnu upomienkou zo dňa 20.10.2010 a k uplynutiu zákonnej premlčacej doby došlo dňa 28.10.2013 a keď žaloba bola podaná pred jej uplynutím. Uzavrel, že žalobe žiada v plnom rozsahu vyhovieť.

12. Žalovaný sa na pojednávanie nariadené na deň 18.8.2016 nedostavil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

13. Rozsudkom č.k. 4C/15/2015-122 zo dňa 18.8.2016 tunajší súd (vtedy konajúci pred 1.7.2016 aj so Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 ako vedľajším účastníkom na strane žalovaného a po 1.7.2016 ako osobitným subjektom konania v súvislosti so zmenou procesného predpisu zákonom č. 160/2015 Civilným sporovým poriadkom účinným od 1.7.2016) žalobu zamietol a žalovanému a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k 6Co/83/2017-160 dňa 28.11.2017 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP z dôvodu porušenia práva strán na spravodlivý proces. Krajský

súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zastáva názor, že Občianske združenie - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z dôvodu zmeny procesných predpisov stratilo v prebiehajúcom konaní postavenie vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 2 OSP, účinného do 30.6.2016. S nástupom účinnosti Civilného sporového poriadku (od 1.7.2016) inštitút vedľajšieho účastníka v podobe, v akej ho poznal Občiansky súdny poriadok, zanikol. Inštitút osobitného subjektu je upravený v § 95 CSP. Okresný súd meritórne konal so subjektom na strane žalovaného, vo vzťahu ku ktorému nemal ustálené jeho procesnoprávne postavenie. Potom jeho rozhodnutie vo veci samej sa javí byť minimálne predčasné. Odvolací súd uzavrel, že okresný súd sa v ďalšom konaní bude zaoberať návrhom občianskeho združenia Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 12.7.2016 na pripustenie jeho vstupu do konania ako osobitného subjektu, ako i ďalšími súvisiacimi podaniami združenia a strán, rozhodne o tomto návrhu a až po ustálení okruhu subjektov, účastných na konaní, opätovne rozhodne vo veci samej.

15. Po zrušení rozsudku vo veci samej tunajší súd viazaný právnym názorom krajského súdu uznesením č.k. 4C/15/2015-187 zo dňa 11.4.2018 rozhodol tak, že návrh Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na príbratie do konania pod procesným označením osobitný subjekt konania zamietol.

16. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 5.6.2018 doplnil, že žalovaná suma vo výške 1.153,96 eur pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 1.039,66 eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12. VOP vo výške 114,30 eur.

17. Zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' i neúčast' žalovaného na pojednávaní dňa 12.6.2018 a navrhol, aby súd rozhodol aj v neprítomnosti žalovaného a jeho zástupcu. Odkázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia vo veci, ktoré svedčia o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcu v celom rozsahu, najmä z dôvodov tvrdenej neplatnosti zmluvy a následného premlčania nároku žalobcu. Žalobu navrhol zamietnuť v celom rozsahu.

18. Žalobca odkázal na svoje predchádzajúce ústne i písomné podania a vyjadrenia, najmä na podanie zo dňa 16.11.2016 a dôvody jeho odvolania. Žalobe žiadal v celom rozsahu vyhovieť.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami - Zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 14.9.2009, Všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa 20.10.2010, doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 a s časťou jej Prílohy, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

20. Medzi pôvodným žalobcom Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7060978. Na základe nej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.000 eur. Zmluva v bode V. s nadpisom „Údaje k požadovanej pôžičke“ obsahuje údaje o požadovanej pôžičke, u ktorej z viacerých predtlačných možností výšky pôžičky: 350 eur, 500 eur, 700 eur, 1.000 eur, 1.400 eur, 1.700 eur, 2.000 eur, 2.400 eur, 2.700 eur, 3.000 eur je vyznačená krížikom možnosť pri sume 1.000 eur a údaje o dobe splácania, pri ktorých z viacerých predtlačných možností je krížikom vyznačená možnosť 60 mesiacov. V bode VII. s nadpisom „Schválená výška pôžičky (nevypĺňa sa)“ sú uvedené údaje o schválenej výške pôžičky 1.000 eur, o výške mesačnej splátky 33,14 eur, o počte splátok 60, o konečnej splatnosti 60 mesiacov. V tejto časti zmluvy sú ďalej uvedené údaje: ročná úroková sadzba 31,60%, v rovnakej výške je uvedená aj RPMN, priemerná hodnota RPMN vo výške 37,93%, celková suma pôžičky 1.860 eur, mesačná výška poistenia 2,14 eur, sadzba poistenia 6,90%. Pod bodom XI. je v ľavej v dolnej časti zmluvy nečitateľný podpis klienta a nad ním uvedený miesto a dátum: v Prievidzi, dňa 8.9.2009 a v pravej dolnej časti zmluvy je nečitateľný podpis zástupcu spoločnosti a nad ním miesto a dátum: v Poprade dňa 14.9.2009.

21. Podľa bodu 13.2 Všeobecných obchodných podmienok klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 13.1 vyššie. Podľa bodu 13.1 veta prvá Všeobecných obchodných podmienok zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta k spoločnosti podľa zmluvy.

22. Z predžalobnej upomienky zo dňa 20.10.2010 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade s VOP. Dokladom o doručovaní tejto listiny je doručienka s menom adresáta - žalovaného, listinu prevzala sestra adresáta dňa 25.10.2010. Z prehľadu splátok

a úhrad vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20.10.2009, posledná splátka zrejme dňa 20.9.2014 (v predmetnej zmluve sa uvádza termín konečnej splatnosti 60 mesiacov). Žalovaný uhradil žalobcovi 301,57 eur. Dlh vo výške 1.156,96 eur je súčtom neuhradených splátok vo výške 1.341,23 eur a pokút vo výške 117,30 eur po odpočítaní sumy úhrady.

23. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18. 10. 2013 pôvodný žalobca ako postupca postúpil súčasnému žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky podľa zoznamu pohľadávok spolu s príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými. V prílohe k tejto zmluve je uvedená aj pohľadávka voči žalovanému identifikovaná číslom zmluvy, osobnými údajmi žalovaného a údajmi o pohľadávke. V prípade predmetnej pohľadávky je evidovaný jej zostatok vo výške 1.039,66 eur a príslušenstvo vo výške 132,60 eur.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 2 písmeno b) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 4 ods. 2 písmeno g), i), j) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 4 ods. 3 veta posledná Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písmeno a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

31. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konania, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

32. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy osebe neznamenajú prijatie návrhu.

33. Podľa § 44 ods. 2, prvá veta Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

34. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

35. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

36. Súd po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

37. Podľa tvrdenia žalobcu bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená zmluva o pôžičke dňa 14.9.2009, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.860 eur. Žalobcom predložená listina svedčí o Zmluve o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Žalovaný je v tejto zmluve označený ako klient svojím menom, priezviskom, rodným číslom, adresou bydliska (ako osobnými údajmi) a okrem iného i zamestnávateľom (ako údajmi o zamestnaní a finančnej situácii). Do vopred predtlačeneho formuláru žalovaný v bode V. označenom „Údaje o požadovanej výške pôžičky“ vyznačil z vopred predtlačenej možnosti výšku pôžičky 1.000 eur a dobu splatenia pôžičky 60 mesiacov, a to dňa 8.9.2009. V bode VI. označenom „Schválená výška pôžičky“ s poznámkou „nevypĺňa sa“ boli vpísané údaje o schválenej výške pôžičky, splátke, počte splátok, celkovej sume pôžičky, mesačnej výške poistenia, konečnej splatnosti, sadzbe poistného, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN a priemernej hodnote RPMN. Za právneho predchodcu žalovaného bola predmetná zmluva podpísaná dňa 14.9.2009. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase jej uzatvorenia. Spotrebiteľskou zmluvou podľa 52 ods. 1 OZ je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenie § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy definoval dodávateľa ako osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je nesporné, a žalobca to nenamietal, že v prípade pôvodného žalobcu ide o osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný bol osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, bol fyzickou osobou a teda spĺňa kategóriu postavenia spotrebiteľa. Túto skutočnosť žalobca ani nenamietal. Súd teda uzavrel, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Právny vzťah založený medzi predchodcom žalobcu a žalovaným touto zmluvou je občiansko-právnym vzťahom, právnym základom tohto záväzkového vzťahu je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je právnym predpisom upravujúcim osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromno-právnych zmlúv, a nie iba jeden špecifický druh zmluvy o úvere. Z § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. je zrejmé, že účelom spotrebiteľského úveru nie je upraviť vzťahy pri podnikaní medzi podnikateľskými subjektmi, ale regulovať vzťahy pri využití produktov podnikania spotrebiteľmi. Pritom spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný ako jedna zo zmluvných strán je teda spotrebiteľom a vzhľadom na takto zadefinovanú povahu jej osoby treba konštatovať, že v danom prípade ide o občiansko-právny vzťah.

38. Zákon č. 258/2001 Z.z. v znení v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy upravoval okrem iného pojem spotrebiteľského úveru, zmluvy o spotrebiteľskom úvere a definoval osobu veriteľa i osobu spotrebiteľa. Predmetná zmluva korešponduje s úpravou zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to § 1, 2, 3. V zmysle § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je veriteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V konaní nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ predmetnej pohľadávky je veriteľom podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., teda osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Súd (na základe vyššie uvedeného) sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že na vzťah vyplývajúci z predmetnej zmluvy sa má aplikovať Obchodný zákonník.

39. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí v zmysle § 4 ods. 2 písmeno g), i) a j) obsahovať údaje tak ako sú uvedené v citovaných ustanoveniach zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Súd sa stotožňuje s prvou obranou žalovaného v jeho podaní zo dňa 10.3.2015, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Tento údaj nemožno nahrádzať uvedením počtu mesiacov (v zmluve sa uvádza konečná splatnosť údajom „60 mesiacov“). Konečná splatnosť musí byť určená konkrétnym dátumom tak, aby už pri podpise zmluvy bol spotrebiteľ informovaný a uzatvorený s tým, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V predmetnej zmluve absentuje aj údaj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť, v akých termínoch je povinný vykonávať splátky, ktoré zahŕňajú istinu, úroky a iné poplatky. Tento

údaj nemožno nahradiť údajom uvedeným vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré navyše sú vyhotovené miniatúrnym písmom a takmer nečitateľné, tento údaj musí obsahovať zmluva. S tvrdením žalovaného, že v predmetnej zmluve o pôžičke absentuje údaj o výške, počte, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v tom zmysle, že zo zmluvy nie je zrejmé aká časť z každej splátky bude použitá na úhradu istiny, aká na úhradu úrokov a aká na prípadné poplatky, sa súd nestotožňuje, a to s poukazom na ustalujúcu sa súdnu prax (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp.zn. 3Cdo/56/2018), ktorá uzavrela, že eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ toto ustanovenie uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Vychádzajúc z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v rozsudku ESD z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, z účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., dovolací súd uzavrel, že toto ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ toto ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Napokon súd má pochybnosti o správnosti výšky RPMN uvedenej v predmetnej zmluve, ktorá sa číselne zhoduje s výškou ročnej úrokovej sadzby, RPMN totiž má vychádzať z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom celkové náklady nezahŕňajú len úrok.

41. Za takýchto okolností (odhliadnuc od nižšie uvedeného) potom treba uzavrieť, že pri nesplnení všetkých náležitostí zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. sa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000 eur a žalovaný zaplatil sumu 301,57 eur, nárok žalobcu by bez ďalšieho bol len vo výške rozdielu týchto súm, t.j. vo výške 698,43 eur.

42. K ďalšej (druhej) obrane žalovaného zo dňa 17.9.2015, podľa ktorej úkon žalobcu zo dňa 20.10.2010 (Predžalobná upomienka) treba posúdiť ako odstúpenie od zmluvy podľa § 48 OZ, a nie vypovedanie zmluvy, súd uvádza nasledovné:

43. V danom prípade predmetnou Zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky bolo dohodnuté plnenie záväzku žalovaným v 60 mesačných splátkach po 33,14 eur. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 14.9.2009 a podľa prehľadu splátok a úhrad bola prvá splátka splatná dňa 20.10.2009. Posledná splátka mala byť zrejme splatná až 20.9.2014, keď konečná splatnosť je v zmluve uvedená počtom 60 mesiacov. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V tomto prípade ani v predmetnej zmluve a ani vo Všeobecných obchodných podmienkach nebola dohodnutá možnosť veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, t.j. možnosť predčasnej splatnosti celej pohľadávky. Všeobecné obchodné podmienky žalobcu obsahujú len dojednanie možnosti dania výpovede klientom i spoločnosťou (bod 13.2. VOP). Preto predžalobná upomienka žalobcu zo dňa 20.10.2010 (táto upomienka neobsahuje konkrétne ustanovenie VOP, na základe ktorého právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo a táto upomienka nie je ani formulovaná ako výpoveď zo zmluvy) nebola spôsobilá vyvolať predčasnú splatnosť celej pohľadávky. Splatnosť celej pohľadávky teda ku dňu podania žaloby nenastala, ale nastala v priebehu konania dňa 20.9.2014. Pri závere súdu, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, by aj v tomto prípade (bez ďalšieho) bol nárok žalobcu len vo výške 698,43 eur. Predžalobnú upomienku nemožno vzhľadom na jej obsah považovať za právny úkon - odstúpenie od predmetnej zmluvy.

44. K ďalšej (tretej obrane) žalovaného, že predmetná zmluva je neplatným právnym úkonom pre nedostatok jej písomnej formy, súd uvádza: skutočnosťou je, že v prípade predmetnej zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky žalovaný vyplnil údaje o požadovanej výške a formulár zmluvy podpísal v Prievidzi dňa 08.09.2009 v spodnej časti zmluvy pod nadpisom: „Podpis klienta“. Ním vyznačené

údaje sa týkajú len výšky úveru - 1.000,- eur a doby splácania pôžičky - 60 mesiacov. Údaje uvedené v bode VI. predmetnej zmluvy: „Schválená výška pôžičky“ s poznámkou („nevypĺňa sa“) vyplnil zástupca žalovaného, ktorý zmluvu podpísal v Poprade dňa 14.09.2009. Podľa bodu 4.4.1. Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na podpísanom tlačíve Podľa bodu 5.5.5. písm. c) VOP spoločnosť si vyhradzuje právo zmeniť dobu splácania a výšku pôžičky požadovanej klientom jej znížením na základe vyhodnotenia klientom predložených dokladov a podľa interných pravidiel spoločnosti.

45. Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalovaný dňa 08.09.2009 podpísal v Prievidzi formulárové tlačívo Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. S poukazom aj na bod 4.4.1. VOP bol teda žalovaný navrhovateľom uzavretia zmluvy a tento (návrh) zrejme doručil právnemu predchodcovi žalobcu na predpísanom tlačíve zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Skutočnosťou tiež je, že právny predchodca žalobcu zmluvu podpísal v Poprade dňa 14.09.2009, čo vyplýva zo samotnej listiny. Vyplnenie tlačíva zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, a to bodov I. „Osobné údaje o klientovi“, II. „Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, III. a najmä bod V. „Údaje k požadovanej pôžičke“, súd posúdil ako návrh žalovaného na uzavretie zmluvy. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon. Takýmto zákonom je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy upravoval v § 4 ods. 1 písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jej nedostatok spájal s jej neplatnosťou. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky nie je platnou zmluvou, a to pre nedostatok jej písomnej formy podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Zmluva ako taká, vrátane zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, je dvostranný právny úkon skladajúci sa z dvoch jednostranných právnych úkonov. Prvým z nich je návrh na uzavretie zmluvy, ktorým je jednostranný, určitej osobe adresovaný prejav vôle navrhovateľa, v ktorom dostatočne určitým spôsobom navrhuje adresátovi uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným a vyjadruje súčasne vôľu byť týmto návrhom viazaný, ak ho adresát prijme. Návrh musí obsahovať aspoň podstatné náležitosti navrhovanej zmluvy. V tomto prípade návrh žalovaného obsahoval výšku požadovanej pôžičky a dobu splácania pôžičky. Druhým jednostranným adresovaným právnym úkonom v procese vzniku zmluvy je prijatie návrhu a ním jednostranným prejavom vôle adresát dáva navrhovateľovi najavo, že prijíma návrh na uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným. Pre nadobudnutie účinnosti včas prijatého návrhu je rozhodný okamih dôjdenia vyjadrenia súhlasu s obsahom návrhu navrhovateľovi a týmto okamihom došlo ku zhode vôle (konsenzu) zmluvných strán o obsahu zmluvy a zmluva je tým uzavretá. Vznik zmluvy predpokladá, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu a bez výhrad. Prijatie návrhu so zmenami sa považuje za odmietnutie návrhu a súčasne za nový návrh druhej strany na uzavretie zmluvy. V konaní nebolo preukázané, že by písomný návrh žalovaného bol prijatý právnym predchodcom žalobcu bez ďalších zmien a dodatkov, keď právny predchodca žalobcu vyplnil bod VI. predmetnej zmluvy t.j. údaje o schválenej výške pôžičky. Právny predchodca žalobcu tak v bode VI. v „Údajoch o schválenej výške pôžičky“ vyplnil ďalšie údaje oproti návrhu uvedenom v bode V., keď síce schválil výšku pôžičky vo výške 1.000,- eur a aj prijal návrh na konečnú splatnosť 60 mesiacov, ale v bode VI. uviedol výšku splátky, celkovú sumu pôžičky, mesačnú výšku poistenia, sadzbu poistenia, ročnú úrokovú sadzbu, RPMN i priemernú hodnotu RPMN. Toto konanie právneho predchodcu žalobcu súd nepovažoval za prijatie návrhu predloženého žalovaným, ale za nový návrh. Potom pre uzavretie o spotrebiteľskom úvere sa vyžadovalo následné písomné prijatie tohto nového návrhu žalovaným, k čomu v tomto prípade nedošlo. Súd uzavrel, že predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky je neplatná podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok jej písomnej formy. Nedodržanie zákonom ustanovenej (v tomto prípade písomnej) formy právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť. Predmetná zmluva je tak absolútne neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Z tohto právneho názoru súd primárne vychádzal pri posudzovaní oprávnenosti či neoprávnenosti uplatneného nároku žalobcu.

46. Súd dodáva, že ak podľa § 2 písm. b) Zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, potom pre platný vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebný zhodný prejav vôle zmluvných strán

o výške spotrebiteľského úveru a o výške celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Tieto náležitosti zmluvy tvoria hlavný predmet plnenia a musia byť dohodnuté individuálne.

47. Za stavu, že predmetná zmluva je neplatná, nárok žalobcu súd posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd skúmal, či nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je alebo nie je premlčaný. Premlčacia doba pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je upravená v § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil ((subjektívna premlčacia doba) a najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (objektívna premlčacia doba). V prípade absolútne neplatného právneho úkonu, ako je tomu v tomto prípade, bezdôvodné obohatenia získané z tohto úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Ak teda predmetná zmluva mala byť uzatvorená 14.09.2009 a návrh v tejto veci bol podaný dňa 19.07.2013, nárok žalobcu je uplatnený po uplynutí objektívnej premlčacej doby, ktorej posledný deň pripadol na 14.9.2012, a teda právo žalobcu je premlčané. Subjektívna premlčacia doba pri absolútne neplatnom právnom úkone začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bezdôvodné obohatenie bolo získané a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený zvyčajne dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu. Právny predchodca žalobcu sa dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil nie skôr, ako došlo k plneniu, pričom k plneniu podľa prehľadu splátok a úhrad došlo dňa 16.10.2009. S poukazom na podanie žaloby v tejto veci dňa 19.07.2013 uplynula subjektívna premlčacia doba 16.10.2011, a teda uplatnené právo žalobcu je premlčané. Podľa § 100 ods. 1, posledná veta Občianskeho zákonníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. S poukazom na toto ustanovenie, vzhľadom na zistenie, že uplatnené právo žalobcu je premlčané, súd mu ho nemohol priznať a žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na plný úspech žalovaného vo veci mu súd priznal plnú náhradu trov konania, teda v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.